

# Kniha Daniel – číslo dvadsaťosem

## Múry

Jeff Pippenger

2023-12-23

Nebukadnesar predstavuje začiatok adventizmu, začiatok Spojených štátov, začiatok protestantského rohu a začiatok republikánskeho rohu. Baltazár predstavuje koniec všetkých týchto línii.

Nebukadnesar predstavuje dejiny posolstiev prvého a druhého anjela od roku 1798 až do roku 1844 a začiatku Božieho vyšetrojúceho súdu. Jeho svedectvo je paralelou k prvej kapitole Daniela. Baltazár predstavuje dejiny posolstva tretieho anjela od roku 1989 až po nedeľný zákon a začiatok Božieho výkonného súdu. Jeho svedectvo je paralelou ku kapitolám jedna až tri knihy Daniel.

Nabuchodonozor označuje ukončenie „siedmich časov“, ktoré prišli na severné kráľovstvo Izraela v roku 1798, keď mu bolo jeho kráľovstvo navrátené po tom, čo žil so srdcom šelmy. Jeho svedectvo pokračuje až do otvorenia vyšetrojúceho súdu na konci „siedmich časov“, ktoré prišli na južné kráľovstvo Júdu v roku 1844. V jeho svedectve slovo „hodina“ predstavuje posolstvo hodiny súdu prvého anjela a potom opäť predstavuje príchod tohto posolstva. „Hodina“ v jeho svedectve označuje rok 1798 aj 1844, ktoré obidva predstavujú ukončenie prvého rozhorčenia a posledného rozhorčenia.

Belšaccarov koniec je označený mystickým nápisom, ktorý sa rovná číslu dvetisícpäťstodvadsať. „Sedem časov“, či už sú vyjadrené ako „hodina“, „rozptýlenie“ alebo „dvetisícpäťstodvadsať“, sú symbolom súdu. Nimrodovým súdom bolo „rozptýlenie“, Nabuchodonozorovým bolo „sedem časov“ a Belšaccarovým bolo dvetisícpäťstodvadsať. Keď Nabuchodonozor súdil troch hodnostárov, dal pec rozpáliť „sedem ráz“ nad obyčajnú mieru.

Súd nad „sedemnásobným časom“ je vyznačený pri príchode prvého posolstva a pri príchode tretieho posolstva. Koniec milleritického adventizmu v roku 1863 sa začína odmietnutím učenia o „sedemnásobnom čase“ a o sto dvadsaťšesť rokov neskôr, v roku 1989, prišiel „čas konca“ pre dejiny tretieho anjela. Sto dvadsaťšesť je symbolom „sedemnásobného času“; takže koniec hnutia prvého anjela v roku 1863 až do začiatku hnutia tretieho anjela v roku 1989 je premostený „sedemnásobným časom“ prostredníctvom symbolických sto dvadsiatich šiestich rokov.

Napriek tomu svedectvo o páde Belšaccara v piatej kapitole Daniela učí, že nikto nemôže rozpoznať súd „siedmich časov“, hoci je napísaný na „stene“. Pre republikánsky roh je súd napísaný na „stene oddelenia cirkvi od štátu“ Thomasa Jeffersona, ktorá je v piatej kapitole Daniela odstránená. Pre pravý protestantský roh je súd napísaný na dvoch posvätných mapách, ktoré sú zavesené na „stene“, aby tí, ktorí to čítajú, mohli bežať. No v slepote Laodicey sú tieto slová nerozoznateľné. V oboch prípadoch slová súdu predstavujú, že pravý protestantský aj republikánsky roh sú odvážené na váhach a nájdené ako nedostatočné. Príbeh Belšaccara má posolstvo pre republikánsky roh, predstavujúci národy sveta.

„V dejinách Nabuchodonozora a Balsazára Boh hovorí k dnešným národom.“ Signs of the Times, 20. júla 1891.

Príbeh Belšaccara má posolstvo aj pre protestantský roh, ktorý predstavuje ľud sveta.

„V dejinách Nebukadnesara a Belšaccara Boh hovorí k ľudu dneška.“ Bible Echo, 17. september 1894.

Hriech Balsazára predstavuje hriech oboch rohov šelmy zeme. Hriech každého z týchto rohov spočíva v odmietnutí ich základných právd, hoci tieto pravdy plne poznajú. Republikánsky roh nesie zodpovednosť voči svetlu Ústavy a voči počiatovým dejinám, keď bol tento božský dokument vytvorený, no odvtedy je postupne odmietaný. Keď národ prehovorí ako drak, symbolický múr odluky cirkvi od štátu bude odstránený. Pokiaľ ide o pravý protestantský roh, svetlo z dejín posolstiev prvého a druhého anjela, keď boli položené základy, bolo postupne odmietané a bude naďalej čoraz viac odmietané, až napokon bude odmietnutý aj „múr“ Božieho zákona.

„Prorok tu opisuje ľud, ktorý sa v čase všeobecného odvrátenia sa od pravdy a spravodlivosti usiluje obnoviť zásady, ktoré sú základom Božieho kráľovstva. Sú opravovateľmi trhliny, ktorá bola urobená v Božom zákone — múre, ktorý On postavil okolo svojich vyvolených na ich ochranu a poslušnosť voči ktorého prikázaniam spravodlivosti, pravdy a čistoty má byť ich ustavičnou záštitou.

„Prorok slovami nezameniteľného významu poukazuje na osobitné dielo tohto ľudu ostatku, ktorý buduje hradbu. ‚Ak odvrátiš svoju nohu od soboty, aby si nekonal svoju záľubu v môj svätý deň; a budeš sobotu nazývať rozkošou, svätý deň Hospodinov ctihodným; a budeš Hociť tak, že nepôjdeš svojimi vlastnými cestami, nebudeš hľadať svoju vlastnú záľubu ani hovoriť svoje vlastné slová: vtedy budeš mať rozkoš v Hospodinovi; a dám ti jazdiť po výšinách zeme a nasýtim ťa dedičstvom Jáкова, tvojho otca, lebo ústa Hospodinove to hovorili.‘ Izaiáš 58:13, 14.“ Proroci a králi, 677, 678.

Biblická metodológia zjavená anjeli Williamovi Millerovi predstavuje Božie prorocké zákony a na rozdiel od starovekého Izraela mal byť novodobý Izrael zvereným nositeľom nielen zákona Desiatich prikázaní, ale aj prorocietiev.

„Boh povolal svoju cirkev v tomto čase, tak ako povolal staroveký Izrael, aby stála ako svetlo na zemi. Mocným ostrím pravdy, posolstvami prvého, druhého a tretieho anjela, ich oddelil od cirkví a od sveta, aby ich priviedol do svätej blízkosti k sebe. Učinil ich strážcami svojho zákona a zveril im veľké pravdy proroctva pre tento čas. Tak ako sväté výroky zverené starovekému Izraelu, aj toto je posvätná dôvera, ktorá má byť oznámená svetu. Traja anjeli zo Zjavenia 14 predstavujú ľud, ktorý prijíma svetlo Božích posolstiev a vychádza ako Jeho nástroj, aby rozniesol varovanie po celej šírke i dĺžke zeme. Kristus vyhlasuje svojim nasledovníkom: ‚Vy ste svetlo sveta.‘ Každé duši, ktorá prijíma Ježiša, hovorí kríž Golgoty: ‚Hľa, hodnota duše: ‚Chodte do celého sveta a kážte evanjelium každému stvoreniu.‘“ Nič nesmie byť pripustené, aby bránilo tomuto dielu. Je to nanajvýš dôležité dielo pre tento čas; má dosahovať tak ďaleko ako večnosť. Láska, ktorú Ježiš prejavil k ľudským dušiam v obeti, ktorú

priniesol pre ich vykúpenie, bude podnecovať všetkých Jeho nasledovníkov.“ Testimonies, zväzok 5, 455.

„veľké pravdy proroctva“, ktoré boli odovzdané anjelmi a potvrdené prostredníctvom diela Williama Millera, sú „posvätnou zverenou úlohou, ktorá má byť oznámená svetu“. Zákon Desiatich prikázaní, zákony prírody, zákony zdravia a zákony prorockého štúdia dal ten istý Veľký Zákonodarca, a zavrhnúť jedno prikázanie znamená zavrhnúť ich všetky. Odmietnutie metodológie danej Williamovi Millerovi začalo postupujúcu vzburu, ktorá napokon povedie k tomu, že adventizmus zavrhne sobotu siedmeho dňa.

„Pán má v týchto posledných dňoch spor so svojím ľudom, ktorý sa k Nemu hlási. V tomto spore ľudia v zodpovedných postaveniach zaujmú postup priamo opačný tomu, ktorý zvolil Nehemiáš. Nielenže budú sami prehliadať a znevažovať sobotu, ale budú sa ju usilovať odňať aj iným tým, že ju pochovávajú pod rumoviskom zvyku a tradície. V cirkvách i na veľkých zhromaždeniach pod otvoreným nebom budú kazatelia naliehať na ľud, aby zachovával prvý deň týždňa. Na mori i na súši prichádzajú pohromy; a tieto pohromy sa budú zväčšovať, jedna katastrofa bude tesne nasledovať za druhou; a na malú skupinu svedomitých zachováateľov soboty bude ukazované ako na tých, ktorí svojím nezachovávaním nedele privolávajú na svet Boží hnev.

„Satan presadzuje túto lož, aby mohol zotročiť svet. Jeho plánom je prinútiť ľudí prijať bludy. Aktívne sa podieľa na šírení všetkých falošných náboženstiev a vo svojom úsilí presadiť mylné náuky sa nezastaví pred ničím. Pod plášťom náboženskej horlivosti ľudia ovplyvnení jeho duchom vymysleli pre svojich blížnych najkrutejšie muky a uvalili na nich najhroznejšie utrpenia. Satan a jeho nástroje majú stále toho istého ducha; a dejiny minulosti sa zopakujú v našich dňoch.“

„Sú ľudia, ktorí upriamili svoju myseľ i vôľu na páchanie zla; v temných zákutiach svojich sŕdc sa rozhodli, aké zločiny spáchajú. Títo ľudia klamú sami seba. Zavrhli veľké Božie pravidlo spravodlivosti a namiesto neho si postavili vlastnú normu; a porovnávajú sa s touto normou, vyhlasujú sa za svätých. Pán im dovoľí odhaliť, čo je v ich srdciach, a prejaviť ducha pána, ktorý ich ovláda. Dovoľí im ukázať ich nenávisť voči jeho zákonu v tom, ako budú zaobchádzať s tými, ktorí sú verní jeho požiadavkám. Budú poháňaní tým istým duchom náboženského poblúznenia, ktorý podnecoval dav, čo ukrižoval Krista; cirkev a štát sa spoja v tej istej skazenej harmónii.“

„Cirkev dneška kráča v šľapajach dávnych Židov, ktorí odložili Božie prikázania pre svoje vlastné tradície. Zmenila ustanovenie, porušila večnú zmluvu a teraz, ako aj vtedy, sú výsledkom pýcha, nevera a bezbožnosť. Jej skutočný stav je vyjadrený týmito slovami z piesne Mojžišovej: ‚Porušili sa, nie sú jeho deťmi, pre svoju poškvŕnu; sú pokolením prevráteným a skazeným. Takto sa odplácate Hospodinovi, ľud bláznivý a nemúdry? Či nie je on tvoj Otec, ktorý ťa vykúpil? Či ťa neučinil a neutvrdil?‘“ Review and Herald, 18. marca 1884.

K definitívnemu odmietnutiu pravdy adventizmom dochádza pri nedeľnom zákone, keď adventizmus opakuje dejiny starovekého Izraela, keď „podnecované tým istým duchom náboženského šialenstva, ktorý hnal dav, čo ukrižoval Krista; cirkev a štát sa spoja v tej istej

skazenej harmónii.“ Postupná vzburá adventizmu je znázornená v ôsmej kapitole Ezechiela štyrmi stupňujúcimi sa ohavnosťami, ktoré prorocky označujú štyri generácie adventizmu, ktoré sa začali v roku 1863. Záverečnou ohavnosťou je, keď sa vodcovia Jeruzalema klaňajú slnku.

A priviedol ma do vnútorného nádvorja domu Hospodinovho, a hľa, pri vchode do chrámu Hospodinovho, medzi predsieňou a oltárom, bolo asi dvadsaťpäť mužov, chrbtom obrátených k chrámu Hospodinovmu a tvárou obrátených na východ; a klaňali sa slnku smerom na východ. Potom mi povedal: Či si to videl, synu človeka? Či je to domu Júdovmu malou vecou, že páchajú ohavnosti, ktoré páchajú tu? Lebo naplnili krajinu násilím a znovu ma popudzovali k hnevu; a hľa, prikladajú ratolesť k svojmu nosu. Preto aj ja budem konať v prehkosti; moje oko nepoľutuje ani sa nezľutujem; a hoci budú kričať do mojich uší silným hlasom, predsa ich nevyslyším. Ezechiel 8:16–18.

Súd, ktorý je v tom čase vykonaný, je znázornený „hodinou“ Belšaccarovho súdu.

Kráľ Belšaccar usporiadal veľkú hostinu pre tisíc svojich veľmožov a pred tou tisíckou pil víno. Keď Belšaccar okúsil vína, rozkázal priniesť zlaté a strieborné nádoby, ktoré jeho otec Nabuchodonozor odniesol z chrámu v Jeruzaleme, aby z nich pil kráľ i jeho kniežatá, jeho ženy a jeho vedľajšie ženy. Vtedy priniesli zlaté nádoby, ktoré boli vzaté z chrámu domu Božieho v Jeruzaleme, a kráľ, jeho kniežatá, jeho ženy a jeho vedľajšie ženy z nich pili. Pili víno a chválili bohov zo zlata, zo striebra, z medi, zo železa, z dreva a z kameňa. V tú istú hodinu sa objavili prsty ľudskej ruky a písali naproti svietniku na omietku steny kráľovského paláca; a kráľ videl časť ruky, ktorá písala. Vtedy sa kráľova tvár zmenila a jeho myšlienky ho zdesili, takže sa uvoľnili kľby jeho bedier a jeho kolená narážali jedno o druhé. Kráľ hlasno zvolal, aby priviedli hvezdárov, Chaldejcov a veštcov. A kráľ prehovoril a povedal mudrcom Babylona: Ktokoľvek prečíta tento nápis a oznámi mi jeho výklad, bude oblečený do purpuru, bude mať na svojom hrdle zlatú reťaz a bude tretím panovníkom v kráľovstve. Vtedy vošli všetci kráľovi mudrci, ale nemohli prečítať nápis ani oznámiť kráľovi jeho výklad. Vtedy sa kráľ Belšaccar veľmi znepokojil, jeho tvár sa na ňom zmenila a jeho veľmoži boli ohromení. Daniel 5:1–9.

V tej „istej hodine“, keď prišiel Balsazárov súd, boli Šadrach, Měšach a Abédnego uvrhnutí do pece, ktorá bola rozpálená „sedemnásobne“ viac než obyčajne.

Ak ste teda pripravení, že v tú chvíľu, keď budete počuť zvuk rohu, píšťaly, citary, harfy, žaltára, gájd a všetkého druhu hudby, padnete a budete sa klaňať soche, ktorú som urobil, dobre; ale ak sa nebudete klaňať, v tú istú hodinu budete uvrhnutí doprostred horiacej ohnivej pece; a ktože je ten Boh, ktorý vás vyslobodí z mojich rúk? Šadrach, Měšach a Abéd-Nego odpovedali a riekli kráľovi: Ó Nebúkadnecar, nie je nám treba odpovedať ti v tejto veci. Ak je to tak, náš Boh, ktorému slúžime, nás môže vyslobodiť z horiacej ohnivej pece, a vyslobodí nás z tvojej ruky, ó kráľu. Ale ak nie, nech je ti známe, ó kráľu, že tvojim bohom slúžiť nebudeme ani sa nebudeme klaňať zlatej soche, ktorú si postavil. Vtedy sa Nebúkadnecar naplnil zúrivosťou a výraz jeho tváre sa zmenil proti Šadrachovi, Měšachovi a Abéd-Negovi; preto rozkázal, aby pec rozpálili sedem ráz viac, než bývala rozpálená. Daniel 3:15–19.

„Hodina“ súdu pre Belšaccara je tá istá „hodina“ súdu pre Šadracha, Méšacha a Abédnega a v oboch líniiach je „sedemkrát“ predstavené ako symbol tohto súdu. Títo traja hodní predstavujú dvoch svedkov, ktorí vystupujú s oblakmi do neba ako zástava v „hodine“ veľkého zemetrasenia pri nedeľnom zákone, a Belšaccar predstavuje súd národnej skazy, ktorý je v tej istej „hodine“ privedený na šelmu zeme.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v štúdiu Belšaccarovho súdu.

„Hlboko ma zamestnáva myseľ pri pomyslení na nízku mieru zbožnosti medzi naším ľudom. A keď myslím na beda vyrieknuté nad Kafarnaumom, myslím na to, o čo ťažšie dopadne odsúdenie na tých, ktorí poznajú pravdu a nechodili podľa pravdy, ale vo svetle iskiev, ktoré si sami zažali. V nočných hodinách sa prihovám ľudu veľmi slávnostným spôsobom a úpenlivo ho prosím, aby sa pýtal svojho vlastného svedomia: Čo som? Som kresťan, alebo nie som? Je moje srdce obnovené? Vymodelovala pretvárajúca Božia milosť môj charakter? Oľutoval som svoje hriechy? Sú vyznané? Sú odpustené? Som jedno s Kristom, ako je on jedno s Otcom? Nenávidím to, čo som kedysi miloval? Milujem teraz to, čo som kedysi nenávidel? Pokladám všetko za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša? Cítim, že som vykúpeným vlastníctvom Ježiša Krista a že každú hodinu sa musím zasväcovať jeho službe?“

„Stojíme na prahu veľkých a slávnostných udalostí. Celá zem má byť osvietená slávou Pána, ako vody pokrývajú prúdy veľkej hlbiny. Proroctvá sa naplňajú a búrlivé časy sú pred nami. Staré spory, ktoré boli zdanlivo na dlhý čas umlčané, znovu ožijú a povstanú nové spory; nové i staré sa premiešajú, a to sa stane veľmi skoro. Anjeli zadržiavajú štyri vetry, aby neviali, kým svet nebude dané určené dielo varovania; ale búrka sa zhromažďuje, oblaky hustnú a sú pripravené prasknúť nad svetom, a pre mnohých to príde ako zlodej v noci.“

„Mnohí sa usmievali a nechceli veriť, keď sme im pred dvadsiatimi a tridsiatimi rokmi hovorili, že nedeľa bude vnucovaná celému svet, že bude vydaný zákon, ktorý si vynúti jej zachovávanie a bude znásilňovať svedomie. Vidíme, ako sa to naplňa. Všetko, čo Boh povedal o budúcnosti, sa iste splní; nezlyhá ani jedna vec zo všetkého, čo hovoril. Protestantizmus teraz podáva ruky ponad priepasť, aby si podal ruky s pápežstvom, a vytvára sa spolok, ktorý má pošliapať a zahľadiť zo zreteľa sobotu štvrtého prikázania; a človek hriechu, ktorý z podnetu satana ustanovil nepravú sobotu, toto dieťa pápežstva, bude vyvýšený, aby zaujal miesto Boha.

„Celé nebo je mi predstavené ako pozorujúce rozvíjanie udalostí. V tomto veľkom a dlhotrvajúcom spore o vládu Boha na zemi sa má odhaliť kríza. Má sa udiať niečo veľké a rozhodujúce, a to veľmi skoro. Ak by došlo k akémukoľvek zdržaniu, charakter Boha a jeho trón budú ohrozené. Nebeská zbrojnica je otvorená; celý Boží vesmír i všetko jeho vybavenie sú pripravené. Spravodlivosť má vysloviť jediné slovo a na zemi sa zjaví hrozivé prejavy Božieho hnevu. Budú hlasy, hromy, blesky, zemetrasenia a všeobecné spustošenie. Každý pohyb v nebeskom vesmíre má pripraviť svet na veľkú krízu.

„Intenzita sa zmocňuje každého pozemského prvku; a ako ľud, ktorý mal veľké svetlo a podivuhodné poznanie, mnohí z nich sú predstavovaní piatimi spiacimi pannami so svojimi lampami, ale bez oleja vo svojich nádobách; chladní, necitliví, so slabou, hasnúcou zbožnosťou. Zatiaľ čo sa šíri nový život, vzhádza zdola a pevne sa zmocňuje všetkých

satanových nástrojov, ako príprava na posledný veľký zápas a boj, nové svetlo, život a moc zostupujú z výsosti a zmocňujú sa Božieho ľudu, ktorý nie je mŕtvy, ako sú teraz mnohí, v priestupkoch a hriechoch. Ľud, ktorý teraz podľa toho, čo sa odohráva pred našimi očami, uvidí, čo čoskoro príde na nás, už nebude dôverovať ľudským vynálezom a pocíti, že Duch Svätý musí byť uznaný, prijatý a predstavený pred ľuďom, aby mohli zápasiť za Božiu slávu a pôsobiť všade na vedľajších cestách i hlavných cestách života na záchranu duší svojich blížnych. Jedinou skalou, ktorá je istá a pevná, je Skala vekov. Iba tí, ktorí stavajú na tejto Skale, sú v bezpečí.“

„Tí, ktorí sú teraz telesne zmýšľajúci, napriek výstrahám, ktoré Boh dal vo svojom slove a prostredníctvom svedectiev svojho Ducha, sa nikdy nezjednotia so svätou rodinou vykúpených. Sú zmyselní, myšlienkami skazení a ohavní v Božích očiach. Nikdy neboli posvätení skrze pravdu. Nie sú účastníkmi božskej prirodzenosti, nikdy nepremohli seba ani svet s jeho náklonnosťami a žiadosťami. Takéto povahy sa nachádzajú v celom našom spoločenstve zborov a dôsledkom je, že zbory sú slabé, chorľavé a pripravené zomrieť. Teraz sa nesmie vydávať nijaké ľahostajné svedectvo, ale rozhodné, priame svedectvo, ktoré karhá každú nečistotu a vyvyšuje Ježiša. My ako ľud musíme byť v postoji očakávania, pracovať, čakať, bdieť a modliť sa.“

„Táto blahoslavená nádej na druhé zjavenie Krista má byť ľudu často predkladaná v celej svojej vážnej skutočnosti; očakávanie skorého príchodu nášho Pána Ježiša v jeho sláve povedie k tomu, že na pozemské veci budeme hľadiť ako na prázdnotu a ničotnosť. Všetka svetská česť či výnimočnosť nemá nijakú cenu, lebo pravý veriaci žije nad svetom; jeho kroky smerujú k nebu. Je pútnikom a cudzincom. Jeho občianstvo je hore. Zhromažďuje do svojej duše slnečné lúče Kristovej spravodlivosti, aby bol horiacim a svietiacim svetlom v mravnej temnote, ktorá zahalila svet. Aká mocná viera, aká živá nádej, aká vrúcna láska, aká svätá, Bohu zasvätená horlivosť sa na ňom vidí, a aký zreteľný rozdiel je medzi ním a svetom! ,Bdejte teda a modlite sa vždy, aby ste boli uznaní za hodných uniknúť všetkému tomu, čo má prísť, a postaviť sa pred Syna človeka.‘ ,Bdejte teda, lebo nevíete, v ktorú hodinu príde váš Pán.‘ ,Preto buďte pripravení aj vy, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.‘ ,Hľa, prichádzam ako zlodej. Blahoslavený ten, kto bdie a stráži si svoj odev.‘“ Pamphlets, 38–40.